

Kudy na Poledník?

z Modravy

Modrava - Javoří pila - Poledník (červená TZ)

Cesta je plně asfaltová. Od Javoří Pily na Poledník je určena pouze pro pěší a vstup je časově omezen od 1. 7. - 30. 9. V tomto úseku je také velké převýšení (6 km). Trasa celkem - 12 km (2,5 - 3 hod.).

Modrava - Javoří Pila - Zelená Hora - Bavorská cesta - - Předěl - Poledník (červená TZ, modrá TZ, zelená TZ, červená TZ)

Trasa je určena především pro cyklisty a vede z části po asfaltu (8 km) a zčásti po zpevněné cestě (6 km). Největší převýšení je v úseku Javoří Pila - Zelená Hora (2,5 km). Trasa celkem - 14 km (3 - 3,5 hod.).

z Práší

Prášíly - Prášílské Jezero - Předěl - Poledník (červená TZ)

Trasa k Prášílskému jezeru vede po lesní cestě a dále od jezera po cestě zpevněné. Je určena pro pěší i cyklisty. Největší převýšení - Liščí díry - Předěl - Poledník (4,5 km). Trasa celkem - 9 km (2 - 2,5 hod.).

Prášíly - Prášílský potok - Frantův most - Poledník (červená TZ, zelená TZ)

Zpevněná lesní cesta. Pro pěší. Úsek Frantův most - Poledník je časově omezen 1. 7. - 30. 9. Trasa celkem - 10 km (2 - 2,5 hod.).

ze Slunečné

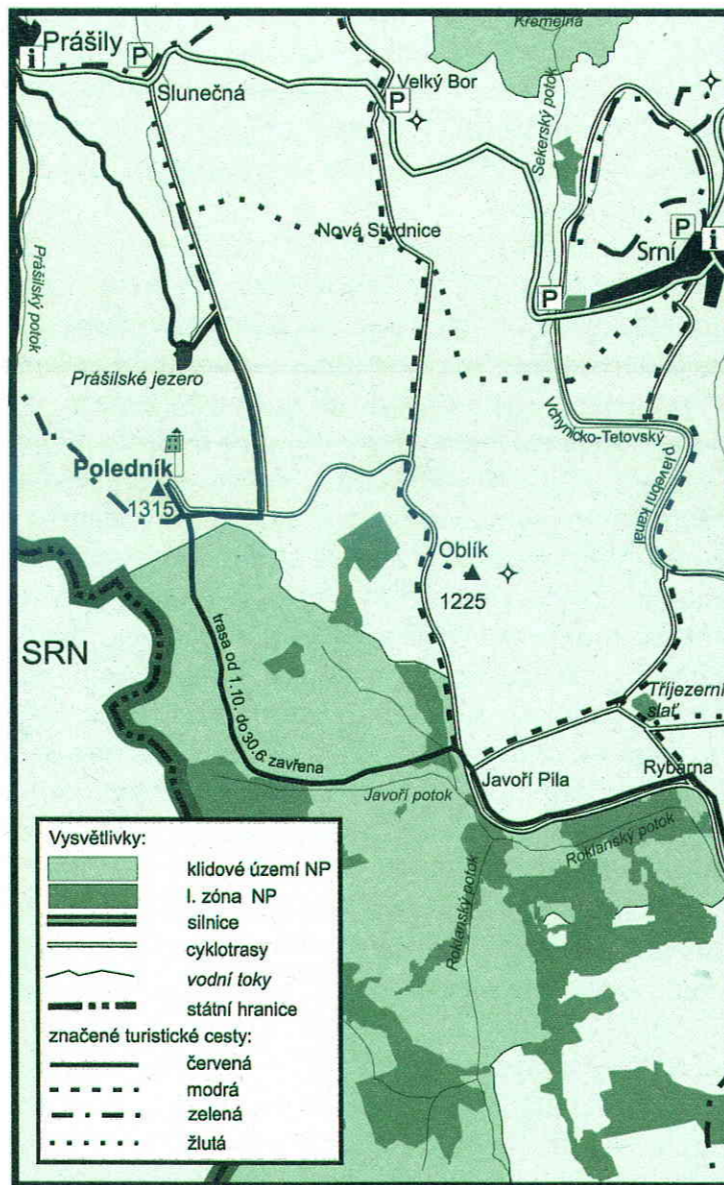
Slunečná - Liščí díry - Předěl - Poledník (žlutá TZ, zelená TZ, červená TZ)

Trasa vede po zpevněné cestě. Cyklotrasa. Největší převýšení - Liščí díry - Předěl - Poledník (4,5 km). Trasa celkem - 7,5 km (2,5 - 3 hod.).

ze Srní

Srní - Zelenohorské chalupy - Zelená Hora - Bavorská cesta - Poledník (žlutá TZ, zelená TZ, červená TZ)

Cesta vhodná pro pěší po zpevněné lesní cestě. Částečně asfalt. Největší převýšení: Vchynicko-Tetovský plavební kanál - Zelená hora (3 km). Trasa celkem - 11 km (2,5 - 3 hod.).

Vydala Správa NP a CHKO Šumava Vimperk v roce 2007.

Text: Pavel Vinický. Foto: Jiří Kadoch, Vladislav Hošek.

Zdroj informací: archiv Správy NP a CHKO Šumava, www.iron-curtain.cz

Tisk: Tiskárna FOP Černá v Pošumaví.

Poledník

Šumavské vrcholy

krok s přírodou

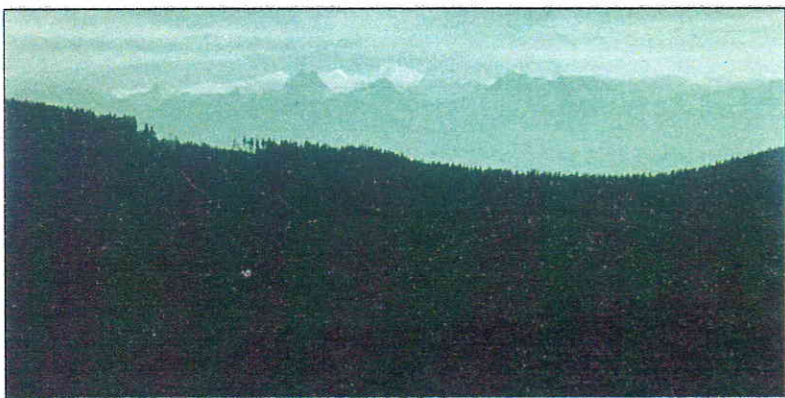
Poledník

Poledník (Mittagsberg) leží v nadmořské výšce 1315 m. Výška věže je 37 metrů. Na rozhlednu vede 227 schodů.

Ve vstupní chodbě jsou prezentovány tři lesní vegetační stupně, kterými procházíte při své cestě na Poledník: VI. smrko-bukový, VII. buko-smrkový a VIII. smrkový lesní vegetační stupeň.

V prvním patře je informační bod. Druhé patro je věnováno historii Poledníku, ve třetím jsou výstavní prostory.

Vyhlídková věž s ochozem se nachází zhruba ve výši devátého, respektive desátého patra a nabízí tak nádherný výhled na blízké i vzdálené okolí v plných 360°. Jako na dlani jsou vidět nejvyšší šumavské vrcholy například Velký Javor (1456 m n. m.), Malý a Velký Roklan (1453 a 1389 m n. m.) nebo Boubín (1362 m n. m.). Často bývají vidět i Alpy.

Pohled z rozhledny na Watzmann (2 713 m n. m.)

Ochoz s drátěnou podlahou byl na věž instalován pomocí vrtulníku a jedna jeho strana přiléhá přímo ke kolmé zdi. Návštěvníkovi se tak naskýtá nejen pohled do dále, ale i pod sebe do hloubky 34 metrů.

Vzhledem k tomu, že celý objekt není elektrifikován a k extrémním klimatickým podmínkám, kdy zde mnohdy i v červenci klesají teploty pod 0° C a sníh leží v okolí věže i v červnu, je věž přístupná pouze v době letní sezóny, tedy od června do září. V květnu a říjnu bývá obvykle otevřeno dle počasí jen v sobotu a v neděli.

Z historie

Nejvyšší vrchol v oblasti Prášíl lákal odedávna nejednoho cestovatele. Svě jméno dostal patrně od prášílských dřevorubců, kteří tvrdili, že jakmile slunce vystoupí nad temeno této hory, je poledne a tedy čas k obědu.

I když se nacházel v blízkosti poměrně hustě osídlených osad (Prášily, Slunečná, Zelená Hora ...), nedochovala se do dnešní doby žádná zmínka o tom, že by zde stávala nějaká rozhledna, či vyhlídková plošina. Zalesněný vrchol vyhlídkám nepřál a v době, kdy byly lesy v okolí vykáceny, přišly dvě světové války a poté poválečné uspořádání, zejména východní Evropy, které uzavřelo celou oblast na téměř padesát let.

Teprve v 60. a 70. letech 20. století se pro vrchol Poledníku našlo využití. Samozřejmě vojenské. Výhodná poloha tohoto vrchu a jeho nadmořská výška z něj učinila nejvhodnějšího kandidáta na umístění vojenské stanice, jejímž úkolem bylo elektronicky střežit naše západní hranice. Objekt, který byl v té době na vrcholu Poledníku vybudován, byl spolu s dalšími čtyřmi stavbami - Dylením, Havranem, Zvonem a Čerchovem - začleněn do sítě elektronické ostrahy hranice s Německou spolkovou republikou (NSR). Díky těmto objektům a technice v nich umístěné mohla mít vojska Varšavské smlouvy (tehdejší vojenský pakt sdružující armády jednotlivých států východní Evropy) přehled o komunikaci vojsk NATO. Tato technika umožňovala sledovat rádiový provoz na souši i na moři a dokonce dokázala zachytit rádiové vysílání jak policejních, tak i občanských radiostanic až z Mnichova.

Všechny tyto vojenské objekty byly velice tajné a přísně střežené. Například Poledník měl leteckou ochranu letky vrtulníků, která měla základnu na nedalekém Zhůří (1140 m n. m.). Utajení šlo dokonce tak daleko, že na většině map z tehdejších let, nebyl Poledník uveden a cesty v mapách byly záměrně zkreslovány, popřípadě chyběly úplně. Navíc byla poměrně rozsáhlá oblast, ohraničená Vchynicko-Tetovským plavebním kanálem, Křemelnou, Dobrou Vodou, Keplemi, Hadím vrchem

a silnicí Javorná - Železná Ruda využita armádou jako výcvikový prostor a střelnice (Vojenský újezd Dobrá Voda) a tím byla izolace Poledníku od okolního světa téměř dokonalá.

Bývalý vojenský objekt na Polední hoře

Tato izolace skončila po roce 1989. Celý tehdejší objekt Poledníku armáda opustila a snažila se o jeho prodej. Mezitím však stavba chátrala. Mnoho lidí, ve snaze prohlédnout si dříve tajnou základnu a dostat se do objektu a na věž, rozbíjelo okna a dveře. Spousta zařízení byla rozkradena a zničena a co nezničil člověk, to dokončilo nevládné počasí.

V roce 1997 objekt Poledníku odkoupila Správa Národního parku Šumava a provedla jeho rozsáhlou rekonstrukci. Okolní pomocné stavby byly odstraněny a samotná věž upravena tak, aby mohla být využívána veřejností. V laminátových nástavbách, utvářejících typický vzhled Poledníku, kde byla dříve umístěná technika pro odposlechy a radary, byla vyřezána okna a na vrchol věže byl umístěn nový ochoz. Okolí bylo kompletně upraveno pro odpočinek.

Slavnostní otevření proběhlo 18. 7. 1998. Od té doby slouží Poledník veřejnosti a díky své atraktivitě se stal jedním z nejnavštěvovanějších míst na Šumavě.